

Klart for hoppsesong med mange endringer

Skihopping og kombinert er blitt helårsidretter, og etter over 20 år har klubben igjen hatt en utøver på representasjonsoppdrag i kombinert. Det skjedde da Halvor Granerud ble uttatt til Schüler Cup i Tyskland 10.–14. august.

Den Norske troppen til Schüler Cup i Oberstdorf 10.–14. august. Foran fra venstre: Jarl Riber (13), Heming, William Kalfoss (14) Ready, Magnus Ihle (13), Jardar, Kjell Andreas Næsvold (14), Røykenhopp, Halvor Granerud (14), Asker. Bak f. v.: Jørgen Berg (13), Byåsen, Peder Sandell, trener, Simen Skistad (14), Moleven, Sverre Rotevatn, trener og Audun Markeng (13), Furnes. Foto: Gunnar Næsvold

Uttaket var gjort på basis av Norgescupen i kombinert sist vinter, og det var de fire beste 13- og 14-åringene som fikk tilbudet om å delta. Konkurransene

skulle foregå i K55-metersbakken i det flotte anlegget i Oberstdorf, og "skirennet" midt i sentrum av landsbyen, samtidig som verdensseliten i kombinert

Halvor i full rulle i Oberstdorf med 1000-talls tilskuere.

Foto: Gunnar Næsvold

gjorde opp om seieren. Vanligvis er vi nordmenn vant til at det konkurreres med rulleski, men her var det lagt opp til Rulleskøyter (og staver).

Det ble en opplevelsesrik tur, som en utøvetropp, med å reise og passe på å få med seg alt utstyr, uten foreldre som "redder" situasjonene som alltid oppstår på tur. Spennede med offisielle treningstider, og å bli kjent med andre utøvere fra åtte nasjoner. I 13-årsklassen ble Jarl Riiber fra Heming beste norske på en andreplass, mens Askers egen Halvor Granerud ble beste norske i 14-årsklassen på en 17. plass, etter en litt skuffende 11. plass i hopprennet. Alle de norske utøverne merket at rulleskøyter er så mangt, og at de ble rullet fra på superhjul i "langrennsdelen". (I Norge går ofte alle utøverne på like rulleski, utdelt fra arrangøren), men det var ingen tvil om at det var en fornøyd norsk tropp, som returnerte, med en masse ny erfaring i bagasjen.

Nye regler I

Etter innføringen av V-stilen, har hoppporten blitt svært følsom for forskjellige vindforhold. Tidligere hoppet man, og skar igjennom lufta (selvfølgelig fløt man litt når man "fikk skia"), mens dagens hoppere er flygere fra det øyeblikket farten blir stor nok og teknikken god. Dette skjer som regel fra man hopper i 40 metersbakker og oppover. En liten sekundmeter forskjell på vinden, kan medføre store utslag på lengden.

Hvis man tenker seg helt teoretisk tre perfekte skihopp i en K120 meter, med 90 kilometer på hoppet, hvor ett er med to sekunder i motvind, ett vindstille og ett med to sekundmeter bakfra (i hele svevet), så vil det vindstille hoppet bli 120 meter, mens med to sekundmeter imot gir 132 meter, mens hoppet med bakvind vil lande på 108 meter.

Prestasjonen er egentlig identisk, men det blir et hav imellom på resultatlista. Denne problematikken har det internasjonale skiforbundet forsøkt å rette på denne sommeren. I Grand Prixrennene har man korrigert flaks eller uflaks med vinden med å gi korreksjoner på poengsummene.

Hvis det har begynt å blåse inn i bakken, har man også kunnet gå ned på farten i ovarennet, og dette er blitt korrigert for. På denne måten har man